

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Ishaja vsak četrtak in velja s poštno vred in v Mariboru s poštnim na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Narodina za Nemčijo 5 K, za drugo izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Narodina se pošilja na: Upravništvo Slovenskega Gospodarja v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Urodništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopis se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne poštnice za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratno oglaso primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Nezaprite reklamacije so poštno proste.

Uravnava zemljiškega davka.

Predlog poslanca Piška in tovarišev.

S postavama od 24. maja 1869, drž. zak. št. 88, in od 12. julija 1896, drž. zak. št. 121, se je izdelala za avstrijskega kmetovalca usodepolna uravnava zemljiškega davka. Skupni znesek zemljiškega davka znaša od l. 1896 okroglo 70 mil. kron, kateri se enakomerno razdeli v razmerju določenega čistega dobička davku podvrženih objektov na posamezna zemljišča, na kateri način izide potem po odbitku, v takozvanem finančnem načrtu k postavi od 25. avg. 1896, drž. zak. št. 220, osnovanih odpustov (15 % individualnega prorpisa davkov), plačilna davčna dolžnost.

Podlaga za odmero davkov tvori torej srednji čisti dobiček parcele, takozvani katastralni čisti dobiček, t. j. po odbitku vseh gospodarskih stroškov od takozvanega surpovega donosa preostali prebitok, kateri bi se mogel dozneje doseči od obdelanih zemljišč.

Ustanovitev tega, ne samo za določanje zemljiškega davka, temveč tudi za odmerjenje dolžnostij premoženjskega prenosa, merodajnega čistega donosa se je izvršila po katastralni ceni, katera razpada v takozvano precehitvev in razvrstitev.

Pri precehitvi zemljiškega donosa se je preiskal vzrok različnosti donosa zemljiških kosov v posameznih cenilnih okrajih — kateri se ujema po večini s političnimi okraji, na kar so se razdelile posamezne vrste obdelanih zemljišč v 8 razredov. Za vsak tak razred vsake vrste obdelanih zemljišč se je izvršil srednji čisti donos vsakega orala oziroma vsakega ha., in se je skupaj sestavil v enem posebnem ceniku, takozvanem razredovalnem ceniku. Razvrstitev je pa obstajala v uvrstitvi vsakega zemljiškega kosa v pristojni razred dotične vrste obdelanih zemljišč.

Ta na omajni način izišli čisti donos vsakega obdelanega kosa zemljišč je dal nato čisti donos vsake parcele oziraje se na površino zemljiškega kosa.

Ker pri ustanovitvi posameznih cenilnih postavkov, oziroma čistega donosa ni bila predpisana nobena posebna vrsta računanja in so bili dani cenilnim organom samo potrebni in negotovi pripo-

moški na razpolago, kakor tudi z ozirom na to, da so bile cenilne komisije popolnoma pod vplivom vlade, ne more l. 1869, ustanovljeni in l. 1896. samo deloma popravljeni katastralni čisti dobiček nikakor odgovarjati v resnici doseženemu čistemu dobičku.

Kar se tiče srednjega čistega dobička od zemljišč, se mora kot neovrgljiva resnica priliti, da svoječasno kot podlaga odmere trajno odločeni čisti dobiček današnjim gospodarskim razmeram, nikakor ne odgovarja, temveč da ne vrže zemljišče po odbitku skupnih gospodarskih stroškov ne samo nikakega čistega dobička, temveč da je gospodarstvo najmanj ali srednjem kmečkem posestvu zvezano z gotovo zgubo. Kajti gospodarski stroški, kateri so bili leta 1869 dosti manjši, so danes vsled vedno naraščajočih plačilnih razmer pri gospodarskih delavcih tako narastli, da je v mnogih slučajih bolje za kmeta, če opusti gospodarstvo na svojem posestvu ter gre za navadnega delavca.

Pri tem najde dosti boljši kruh, nego isti, kateri je samo na dobiček svojega posestva navezan. Na drugi strani se mora omeniti, da so povprečne cene poljskih pridelkov vsled za poljedelstvo neugodno sklenjenih trgovskih pogodb pod polovico prvotne cene padle; ker se dalje naše današnje poljedelstvo postavodajstvo na hipotekarna bremena, lego zemljišč in gospodarski način popolnoma nič ne ozira, je lahko umljivo, da kmečki stan sili vedno bolj in bolj na preustrojitvev zemljiških davkov.

V zadnjih desetletjih se je skrbelo za blagor vseh drugih stanov, samo za kmeta se ni nič storilo, temveč ga puščavla brez usmiljenja propadati pod pritiskom neznosne teže davkov.

Ali ne uvidi avstrijska vlada, da leze kmečki stan, kateri bi moral biti državi glavna podpora, v vedno večje dolgove, ker ni v stanu si pridobiti pri gospodarstvu svojega zemljišča za se in za svoje vsaj minimalnega živeža in je prisiljen delati za poplačilo gospodarskih stroškov in v poplačilo neopravičeno visoke zemljiščne dače leto na leto nove dolgove.

Da se bremena dolgov kmečkemu stanu v zadnjih letih vedno večajo, je vendar statistično dokazano!

Ali je čudno, če kmet nad svojim gospodarskim položajem obupava, ko vidi, čeravno kot trpinčena

živina od 4. jutraj do pozne noči neprenehoma dela, da si pri tem komaj toliko pridela, da more sebe in svojo družino vsaj za silo preživeti.

In od takega poljedelca si država tirjati davke, katere poplača le s tem, da si nakoplje novih dolgov. Ni li to izsesavanje v skrajni stiski?! Vlada bodetorej imela na vesti pogin kmečkega stanu, če ne uvede nemudoma na pravičnih načelih temeljujočo preosnovo zemljiških davkov.

Podpisani stavijo torej predlog:

Visoka zbornica naj sklene: Vlada se pozivlja, da predloži visoki zbornici načrt o uravnavi zemljiških davkov, v katerem tvori resnično doseženi čisti dobiček podlago pri odmerjanju davkov, ki se dalje ozira na hipotekarna bremena, lego zemljiških kosov, in na način gospodarjenja.

Iz državnega zbora.

V proračunski razpravi je govoril v imenu Slovencev dr. Krek. Zahteval je, da bo uradništvo ne samo narodno, ampak tudi ljudstvu prijazno. Uradniki se morajo smatrati kot prijatelji in svetovalci ljudstva, ne pa kot njegovi zapovedovalci in nadlegovalci. Zahteval je tudi, da se uvažujejo kmečke težnje in se je potem izrekel za prijateljstvo s Hrvati. Izmed Hrvatov sta govorila dr. Laginja in dr. Ivčević. Največji utis v zbornici so naredili govori dr. Kreka, prof. Masaryka in baron Morseya. Prof. Masaryk je govoril v smislu svobodomislecev, baron Morsey pa v katoliškem smislu. V proračunski razpravi je prišlo večkrat do srditih spopadov med poslanci. Med govorom dr. Kreka je predložil celjski poslanec Markl neki mejklic, ker se je dr. Krek zavzel za slovensko celjsko gimnazijo, a slišal jih je od dr. Korošca in dr. Benkoviča toliko gorkih, da jo je kmalu popihal in izginil. Ko je ptujski poslanec Malik govoril, zagovarjal je tudi „Štajerca.“ A dr. Korošec, dr. Benkovič, Rožkar in Pišek so z mejklicjo poskrbeli, da so poslušalci dobili pravo mnenje o „Štajercu.“ Zanimivo je, da je Malik „Štajerca“ imenoval list, ki je v nemškem duhu za Slovence pisan. V ponedeljek dne 22. t. m. se je začasni proračun sprejel z veliko večino.

Podlistek.

Boj z volkovi.

(Dogodba iz južnih Karpator, prosto poslovenil y.)

(Dalje.)

Zdaj sem bil v pravi zadregi. Videl sem, da ž njim ne morem naprej; samega v vasi pustiti tudi ni kazalo. Kaj bi mi rekel pozneje? Dolgo časa nisem vedel, kaj naj bi storil. Zdaj se spomnim svoje žene doma. Obljubil sem ji bil, da zvečer gotovo prideva domu, naj bo le proti mraku večerja pripravljena; če me danes ne bo domu, v kakem strahu bo ona celo noč! Bila sva še le prvo leto poročena in takrat, veste, je vsaka ločitev bridka.

Naj velja kar hoče, grem pa sam domu, sem sklenil. Priporočim revnega Stojana krčmarju in pojaham dalje. Kako so mi ljudje prigovarjali, naj le ostanem, sedaj ni varno daleč samemu hoditi, mrak bo kmalo nastopil, pot je slaba in nevarnosti velike! Saj so komaj pred par dnevi napravili lov na volkove; ubili niso sicer nobenega.

Zveri so se umaknile višje v hribe in ravno včeraj napadlo je nekaj volkov dva popotnika, ki sta jim komaj zbežala v gorsko žago. Tako so me opominjali skrbni lilijevi ljudje, pa pregovoriti me ni so mogli.

Saj sva včeraj ravno to pot prišla doli in nič sumljivega nisva zapazila. Tudi danes ne bo sile. V treh, k večemu v štirih urah sem tako doma in naj bi si tudi upala kaka zver blizo, imam seboj dvocevko, ki mi ni še z lepa odrekla.

Tako sem odgovarjal ljudem in se res sam podal na pot brez posebnih skrbi.

Dobro uro že jezdim, nobenega človeka ne srečam, nič sumljivega ne opazim. Dospel sem na vrh

prvega hribovja. V dveh urah od tu sem že lahko doma.

Ko pridem do ozke steze, pustim konja, ki nese dva žaklja moke, naprej; kakor bo on hodil, bom jaz še lažje jahal. Ako me nič ne zadrži, si mislim, dospel bom še pred mrakom vrh strmine, od tam imam le še po planini, lepi prostorji poti, dobre pol ure do svoje kočje. Že sem v duhu gledal svojo dobro ženo, kako veselo me domu došlega pozdravlja.

Kar se spodtakne konj s tovorom ob korenino. Preden vidim, kaj je prav za prav, se konj zgrudi na tla in se zavali v grapo. Nisem vedel, kako mu je tako hitro zmanjkalo tal pod nogami; pozneje sem spoznal, da je tam voda prst odnesla in tu pa tam skopala globoke luknje. Ker je bilo čez dan gorko vreme, se je sneg tajal, sedaj je pa že malo zmrzovati začelo. Ko bi bil konju precej pomagal vstati, bi bil lahko vso nesrečo odvrnil, tako je pa ubogi konj čisto prestrašen začel kopati z nogami, spódrsnil po malem ledu, in sedaj je v grabi z obema vrečama moke.

Ko pridem v dolino h konju, tresel se je po vsem životu, in ker sta žaklja zdrsnila ž njega, prestrašil se je bolj in kar umiriti ga nisem mogel.

Le ker je gospodarjev glas poznal, me je toliko vbogal, da sem ga po ovinkih speljal na stezo in tam privezal h konju, katerega sem jahal. Sedaj pa me je čakalo v grapi še drugo delo. Vreči moke treba je bilo prinesiti tudi na stezo. Ko sem vse to opravil in privezal zopet konju na hrbet, sem še le opazil, da je nastal mrak. Celu uro mi je vzela nezgoda s konjem, in sedaj bo treba še bolj počasi in previdno jahati, ker konj je ostrašen in noč je bila razgrnila svoje krilo čez goro. Ni me pa vse to preveč oplašilo. Na vrhu smo kmalo, sem si mislil, po planini je dobra in prostorna pot, in mesec bo kmalu izšel. Torej le počasi naprej!

Na okrog bila je velika fihota; sem ter tje je malo veter potegnil, zamajal vejo, da se je oprostila snega in si potem zopet pomagala v svojo navadno lego. Le peketanje konjskih kopit je bilo čuti!

Toda kaj je to?

Prednji konj začel je prhati, trese se po vsem životu, divje pogleduje na stran in sedaj se kar ustavi. Tudi konj, ki sem ga jahal, je nemiren in tudi on obstane.

Poznal sem navado svojih konj. Kedar sta bila ostrašena, bilo je zastoj, jih z bičem priganjati. Stopim torej k prvemu konju in ga za udo peljem počasi dalje. Res sli smo naprej, a umirila se vendar nista.

Glej, kaj se tu na desno tako sveti? Kakor dva žareča oglja vidim pri bližnjem grmu, pa zopet zgineta in temno je, kakor poprej. Hitreje stopam, da prej pridemo do vrha, tam je bolj svetlo in prostesja pot.

Nehote pogledam zopet v stran in zopet vidim komaj 10 korakov na desno dvoje žarečih oči. Zdaj mi je bilo jasno, zakaj sta konja tako nemirna, divja zver nas spremlja po gozdu.

Sedaj sem pa tudi jaz nemiren postal, bojazljiv čut se tudi mene polasti, in čim hitreje smo stopali v breg, tem večkrat so se pokazale take oganjene oči, ne samo ob desni, ampak tudi ob levi.

Prvi pot v mojem življenju sem spoznal, kaj je strah.

Prašali me boste, zakaj nisem streljal, ko sem vendar dvocevko imel na rami!

Da, zakaj? Lahko sprožim tja v grmovje, če kaj zadenem ali ne. Pa spoznal sem, da tu ni samo eden volk. Naj enkrat ali dvakrat vstrelim, se bodo zveri kmalu poka privadile in potem naj planejo nad me na tem ozkem potu!

V jubilejnim odseku je predlagal dr. Lueger, naj se v spomin 60letnice cesarjevega vladanja določi kapital 100 milijonov kron, ki bo naj prvi državni donesek za zavarovanje za starost in onemoglost. Poslanci vseh strank so glasovali za ta predlog, le socialdemokrati ne, ki sicer tako radi zatrjujejo, da so za to zavarovanje. Govorniki v odseku so socialdemokratom to v obraz povedali.

V torek dne 23. julija je bila zopet volitev predsedništva, ker se prvokrat predsedništvo izvoli samo za 4 tedne. Bili so seveda zopet izvoljeni predsednikom krščanski socialci dr. Weisskirchner, podpredsednikom staročeh dr. Žaček in krščanski Poljak dr. Starzinski. Po volitvi so prišli na vrsto različni majhni predlogi, potem pa predlog, da se zviša zaklad za izboljševanje in varstvo kmečkega zemljišča. V imenu Slovencev je govoril dr. Žitnik ter omenjal tudi Štajersko, kjer neregulirane vode, plazovi, močvirja itd. zadržujejo napredek v kmetijstvu. Zahteval je, da v tem oziru gre država našim krajem z nasvetom in podporo na roko.

Dne 19. t. m. je imel odsek za državne podpore vsled uim sejo, v kateri je poslanec Roškar, član Slovenskega kluba, izvajal sledeče:

Mnogo škode sta povzročili povodenj in toča v prvem poletju v raznih slovenskih okrajih, posebno na Štajerskem in Kranjskem. Nezačuden, pomanjkljiva regulacija Mure je vzrok, da so pri vsakem malo večjem naliivu poplavljeni najboljši travniki, na katerih se v tem letu ne boče pridelala nobena krma. Pa tudi drugi kraji so vsled povodnji silno oškodovani. Vsled tega je živinoreja, sedaj skoro edini vir dohodkov, v teh krajih za tekoče leto onemogočena. Z ogromnimi stroški prenovljeni vinogradi v mnogih občinah na Štajerskem in Kranjskem so od toče tako poskodovani, da več let od njih ni upati nikakega dobička. Na prizadetih poljih je uničen ves trud, pa tudi vsakdanji potrebni kruh. Obup se polastuje teh ubogih prebivalcev. Hitra in zadosna pomoč je potrebna, z mnogo večjimi zneski, kakor so se delili dosedaj. Upravičena je zahteva, da se potrební fond za poskodovance izdatno pomnoži, pa tudi taistim kar najpreje izroči.

Obžalovanja vredno je, da c. kr. okrajna glavarstva večkrat ne podpirajo ljudstva v tako bridkih slučajih, temveč še ovirajo cenitev škode s tem, da vračajo županom naznanila o škodi z zahtevami, da zapíše vsako poskodovano parcelo in nje lastnika. To obtežuje in zavlačuje vse delo, katero naj bi izvršila komisija. Na deželi se širi siromaštvo. Dokaz temu so vedno rastoči dolgovi in pogostne prisilne prodaje kmečkih posestev, kakor tudi izseljevanje našega ljudstva v tujino. Le vsled uboštva so prisiljeni ljudje, da iščejo po svetu tujega kruha in druge domovine. Primerna in zadosna podpora vsem po raznih škodah prizadetim bi se omogočila s splošnim obliigatim zavarovanjem. Tudi to je naloga zastopnikov ljudstva, da se kar najpreje položi temelj ti zadevi s tem, da se sklene postava o splošnem zavarovanju v prid ubogega ljudstva za vse elementarne poškodbe. Končno je zahteval, da se zviša zaklad za podporo poskodovanim.

Naši okraji so letos izredno huko zadeti po naliivih, toči itd. Za to tudi poslanci skoraj vsaki dan stavijo predlog za podporo poskodovanim.

Državni poslanec dr. Benkovič i. dr. so v seji dne 16. t. m. vložili sledeče predloge:

1. Za odškodovanje občin za oskrbovanje prenešenega delokroga.

Ko smo nekoliko časa v strahu hiteli navzgor, sem še le začel misliti, kako nespametno sem ravnal, ko sem se ločil od Stojana in ga pustil samega v vasi. On me je prosil za tovariša na nevarnem potu in jaz ga sredi pota zapustim. Bi li ne bilo bolje, ko bi bil še jaz požakal? Po dnevi bi se zverí, če tudi lačne, ne upale nad naju, in dva dobra streleca bi se tudi z lepa ne vstrašila. Pa sedaj je kpsanje prepozno. Le naprej!

Malo se oddahnemo, ko zapazim, da smo prišli že blizu vrha.

Še nekaj naglih stopinj in na vrhu smo. Tistega divjega žarenja ni videti več. Oddahnemo se malo, pa čakati ni varno dalje. Zajaham in sedaj pa gremo še hitreje naprej. Pa, kakor smo mi prišli na prosto, slišim za sabo šumenje po grmovju, kakor bi suhe veje pokale na tleh.

V tem trenutku zarjove za mano volk, konj se prestraši, skoči na stran in le malo je manjkalo, da nisem omahnil na tla. Ko se zopet poravnam in pogledam nazaj, vidim celo tropo lačnih zverí v divjih skokih hiteti za nami.

Če prej nisem natanko vedel, kaj so pomenile tiste žareče oči v grmovju, sem bil pa sedaj do dobrega prepričan, da me je dalj časa spremljevala cela tolpa volkov. Morali so biti zelo sestradani, da so se v mraku upali tako blizu.

Ko so zdaj prišli na prosto in pregledali svoje število — bilo jih je do trideset — jim je tolikanj bolj rastele njihov pogum. Že so bili samo en par korakov za menoj, konja sta dirjala, kar sta le mogla, pa zverí so bile bolj urne, kmalu sem jih začutil za petami.

Nosil sem na sebi težek kožuh. Ta mi je pač dobro služil v mrazu, posebno še pri jahanju, zdaj

2. Za ustanovitev posebnega fonda za podpore po uimah poskodovanim.

3. Za omejitve pomanjkanja kmečkih poslov potom omejitve izsejavanja in bega v industrijske kraje itd.

4. Za podporo nekaterim občinam v okraju Sevnica.

Dr. Korošec je stavil nujni predlog za dne 9. julija po toči poskodovane občine v rogaškem okraju.

Dr. Benkovič in tovariši so v seji dne 23. t. m. stavili na justičnega ministra interpelacijo vsebine, da se varuje narodno posestno stanje pri zasedanju mesta sodnika v Laškem trgu.

Dr. Benkovič in dr. Korošec sta vložila interpelacijo, kdaj se vrne denar, ki ga je Vištarini poneveril v okraju, in ali je res, da se je sodno postopanje proti njemu ustavilo.

Dr. Krek in dr. Korošec sta vložila predlog, ki se vlada pozivlja v njem, čim najprej predložiti državnemu zboru predlogo za gradnjo železnice Kamnik Polzela.

Dr. Benkovič in tovariši so predlagali, naj vlada predloži načrt zakona, s katerim se zniža in uravna osebni dohodninski davek v smislu zahtev kmečkega prebivalstva.

Železnico ob Solli zahtevata v posebnem predlogu poslanca dr. A. Korošec in dr. I. Benkovič.

Dr. Benkovič je vložil interpelacijo zaradi volitev v okrajni zastop in pa okrajni šolski svet celjski.

Politični ogled.

— **Socialdemokrati za prosto šolo.** V državnem zboru so že začeli delovati socialdemokrati za prosto šolo. Za ljudske potrebe in zahteve še dosedaj niso nič storili. Glavno delo jim je boj proti veronauku v šoli.

— **Trgovinska pogajanja s Srbijo** napredujejo zelo počasi. Prihodnji teden prekinejo pogajanja in se odgodijo do jeseni.

— **Srbski kralj odstopi?** Nemški listi poročajo, da namerava srbski kralj Peter odstopiti. K temu koraku ga je baje privedla nezadovoljnost med častniki. Vest je seveda zelo neverjetna!

— **Zavarovanje za starost in onemoglost.** Prepotrebno zavarovanje za slučaj ostarelosti in onemoglosti vzbuja vedno več pozornosti. Velika je pripomogel k temu zanimanju in olajšanju vprašanja starostnega zavarovanja predlog kršč. socialca Luegerja naj se dovoli v proračunu za trajno proslavo cesarjevega jubileja 100 milijonov kron, ki bo glavni zaklad starostnemu zavarovanju. Ta predlog je torej mnogo pripomogel, da se zavarovanje v jesenskem zasedanju najbrže že uresniči. Zavarovanje bo razdeljeno na 6 zavarovalnih razredov, v katerih bodo zavarovani od najnižjih dninarskih slojev, do onih, katerih letna plača ne presega 2400 K.

— **Punt** je nastal v ljudovladi Ekvador v Srednji Ameriki. Vstaši so napadli vojašnice in palačo predsednika ljudovlade Alfara. Vojaštvo je dosedaj napadalce odbilo.

— **Poljaki na Pruskem.** Stavka poljskih šolarjev je končana. Vlada je s svojim surovim in nasilnim nastopom proti maternemu jeziku, v katerem ni dopustila niti poučevanje veronauka, zadela na velik odpor. Vse, staro in mlado, se je postavilo na branik

za svoje narodne pravice, za svoj materin jezik in svojo last. Vendar vlada nikakor ne more upati, da je s tem, ako se je odpor nekoliko polegel, pridobila že vse. Mladi naraščaj, ki je moral krivično nasilje trpeti in prenašati, težko pozabi krivic in se težko ponemči. Sploh pa ne more nasilno ponemčevanje poznanjskih Poljakov zaznamovati nikakih uspehov. Celotna kolonizacija, s katero je hotela pruska vlada na mah naseliti Nemce in tako ponemčiti celo Poznanjsko, ne napreduje, kajti Poljaki še vedno nakupujejo posestva, dasi jim je to znatno otežkočeno vsled neke postave iz leta 1904. Da bi torej naseljevalno dela vlada pospešila, je hotela v zadnjem zasedanju predložiti osnovo o razlastninski pravici, s katero bi mogla poljske posestnike prisiliti k prodaji svoja posestva. To osnovo je še prej razposlala voditeljem raznih strank, ki so se pa izrekli večinoma proti nameranemu predlogu. Zato je vlada za sedaj še opustila misel predlagati omenjeni zakon na tem zasedanju, nikakor pa ne misli opustiti svoje nakane, ker bo skušala na vse načine, da na zimo zbornica postavlo o razlastninski pravici odobri. Položaj na pruskem Poljskem postaja še bolj zamotan, ker so se začeli tudi angleški časnikarji zanimati za poznanjske razmere. Posebno je pruski vladi neljubo, ker so angleški časnikarji, ki se mude na Poznanjskem, gostje poljskega zlahčiča M. Koszielskega. Omenjeni Poljak je priredil slavnostni obed, ker je bil izpuščen iz poldrugoletne ječe Poljak Wierzbinski, ki je bil zaprt radi nekega „revolucionarjega“ članka. Vlada se boji, da se o tej priliki odpro Angležem oči in se pokaže nemška nesramnost in njeno nasilje v polni nagoti.

— **Italija** je res blažena dežela, kjer sme minister državi ukrasti milijone in je potem soglasno zopet izvoljen v državni zbor. Tako se je zgodilo v Italiji z ministrom Nasijem, ki je pokradel več milijonov. Ko so prišli na sčed, je začasno odpoval v tujino; a doma so ga njegovi oboževalci zato soglasno izvolili za poslanca. Sedaj je zopet prišel v državni zbor laški, kjer so pa od njega zahtevali, da se zagovarja. Nasi pa je grozil, da bo spravil na dan čedne stvari o svojih nasprotnikih. Ker so ga vtaknili v zapor, so njegovi volilci tako razburjeni, da groze z uporom. In zakaj so razburjeni? Pravijo: „Nasija, našega poslanca, so zaprli, ker je ukradel par tisočev; ne zapro pa drugih uradnikov, ki tudi vedno in neprestano kradejo, nam pa nič ne dajo. Nasi je dal nam v pomoč lepe tisočake.“

— **Nemške izgube v Južni Afriki.** Nemški generalni štab je izdal zaključne podatke k spisu „O bojih nemškega vojaštva v južnozaprpadni Afriki.“ Ti podatki poročajo, da je prišlo v dobi od 25. oktobra 1903. pa do 8. februarja 1907. do 295 prask, in sicer 88 s Hereri in 207 s Hotentoti. Nemške izgube v teh bojih oziroma vsled slučajnih nezgod znašajo 676 mrtvih (62 častnikov in 614 mož) ter 907 ranjenih (89 častnikov in 818 mož. Razven tega se pogreša še 20 častnikov in 74 mož, katerih se mora torej šteti za mrtve. Vsled raznih boleznij je umrlo 26 častnikov in 663 mož. V primeri s številom ranjenih je število mrtvih zelo veliko.

— **Portugalsko.** Portugalska država vzbuja vseobčo pozornost. Razne vesti, včasih pretirane ali pa še celo izmišljene vedo vedno mnogo povedati o nemirih in uporih, ali pa zopet zatrjujejo, da vlada popoln mir. Da pa ni dežela potrebna preosnov, se ne more trditi, kajti ministrski predsednik Franco, ki uvideva državne potrebe, je že predlagal kralju, naj odstrani gospodsko zbornico in jo nadomesti s senatom, ki bi ga volilo ljudstvo. Na tajačim misli Franco, da si vlada pridobi zanesljivo gornjo zbornico mesto sedanje vedno opoziciionalne gosposke zbornice. Po-

pa, ko se bo najbrž treba naglo gibati, me je oviral. Naglo ga slečem, ter vržem daleč stran od sebe. Vsa truma volkov se spravi nad njega. Kaj pa da so ga raztrgali na drobne kosce, misleč, da se bo dobilo kaj za zobe.

Pa prevara trajala je le par minut in zopet so jo vdrlí za nami. Da sta konja hitela naprej, kar so jima moči dopustile, ni mi treba še posebej omenjati, saj čutila sta, da jima gre za življenje. Pa bila sta že vtrojena, oba sta nosila težko breme in pot je bila še vedno navzgor. Volkovi so se čedalje bolj bližali. Še malo trenutkov in mrtvi bomo vsi.

Kakih petdeset korakov na stran zapazim nizka drevesa. Že mislim tje zavoditi konja, pa ob pravem času se še spomnim, koliko storov in malih votlin je tam. Preden do bližnjega drevesa pridemo, se je konj gotovo že spoktaknil in padel — in padli bi tudi volkovi nad naji.

Glej no!! Saj imaš nabito dvocevko pri sebi, ali jo imaš le za to, da ti rameni teži? Morda jih strel splaši, ali celo kaj zadeneš, saj so zverí skoraj vse skupaj! Tako mi je šlo bliskoma po glavi in, saj veste, v sili je vsako sredstvo dobro, če le količkaj vspeha kaže.

S koleni se dobro oklenem urno dirjačega konja, na pol se obrnem nazaj in vstrelim med gosto trumo zverí. Nisem imel sicer upanja, da bi kaj zadela, pa vendar sem opazil, da sem enega volka moral raniti. Zgrudil se je namreč na tla, drugi pa so planili nanj in naglo so ga raztrgali. Se ve, da je na vsakerega malo prišlo, kak počasnež morebiti tudi nič ni ugrabil, pa takih moralo jet biti kaj malo, ker trgali in tudi grizli so se med seboj za posamezne koščke.

To pa ni dolgo trpelo, kmalu so se razkropili in zopet dirjali za menoj. Veliko sem bil s strelom pridobil, še trikrat tako in srečno pridemo vsi skupaj do kočee.

Pa konja ste spehana in vtrojena, nič več tako naglo ne dirjala naprej. Zibljeta se že na desno in levo, vsak trenutek se lahko vsa opešana zgrudita na tla.

Hvala Bogu! Kolikor sem mogel v mesečini spoznati, stala je kakih tri sto korakov pred menoj debela košata bukev. Veje je razprostirala ravno čez stezo, in sicer tako nizko, da se je človek moral pripogniti, ako je jahal pod njo. Prav vabljivo je bilo za popotnika, pod njo malo se odpočiti. Ako le do nje pridem, sem vsaj jaz rešen.

Prav za mano so že volkovi. Dvajset korakov stran stoji bukev. Kar se prednji konj nekaj spodtakne, drugi skoči na stran, pa tudi on omahne na sprednji koleno.

Tako blizu je rešitev, pa moram umreti! Moj Bog usmili se me! vzdihnem. Naglo zgrabim puško za cev in jo zavijam nad glavo, ker na desno sfoji že tik mene vetik volk. Grozno se mu bliskajo divje oči, vidim dve vrsti groznih zob. Pa zboji se vdarca in skoči na stran.

Vse to vrsilo se je hitreje, kot Vam jaz morem dopovedati. Prednji konj se je naglo spravil na svoje noge, tudi drugi se je hitro opomogel in šlo je zopet urno naprej.

Še komaj deset korakov pred menoj je bukev — še pet — tu je! Puško na ramo, stegnom roke, obri-mem se bližnje veje in — rešen sem.

Kako je novo moč zadobil moj konj, ko me ni več čutil na sebi, Vam ne morem povedati. Komaj se v vejevji malo poravnam, zgubil se mi ja že izpred

roča se tudi, da potuje sedaj kralj Karlos po deželi in pridno obiskuje vse večje garnizije. Vojaštvo ga sprejema povsod z velikim navdušenjem. Preden se je namreč premeteni kralj še napotil po kraljestvu, je dal povišati plačo vsem častnikom in podčastnikom, mostvu pa je dal zboljšati hrano in zaukazal lepše ravnanje in postopanje z njim. Zato je umevno to navdušenje za kralja in se ni bati nikakšnega upora, ker je vojaštvo na njegovi strani.

— **Razširjenje kmečkih posestev na Ruskem.** Ruski ministrski svet je sklenil razdeliti državna posestva (deset milijonov desjatin) med male ruske posestnike brez tirjatve odškodnine. Razdelitev se bode vršila še to jesen. Vsak manjši kmet dobi 10—20 desjatin, ki bodo lastnina kmeta. Na ta način bode na Ruskem nastalo 700.000 novih posestev. Judovski listi so zoper to razdelitev, češ, najprej je treba osvoboditi žide, seve, da bi židje mogli potem kmetom zopet odvzeti od države podeljena posestva.

— **Angleški kralj se poda 8. avgusta v Marijine toplice na Češkem.** Ob tej priliki bo kralj obiskal našega cesarja v Išli, kjer je sedaj na letovišču. Med potom meni angleški kralj tudi obiskati nemškega cesarja.

— **Korejski cesar se odpovedal prestolu.** Korejski cesar je odposlal v Haag k mirovni konferenci (kamor so odposlale vse države odposlance, da se posvetujejo o mednarodnem pravu) posebno odposlanstvo, ki se je pa tam pritožilo, da Japonska korejske samovlade ne vpoštevata. To je Japonsko silno razdražilo. Ministri korejskega cesarja so od Japonske vsi podkupljeni — zato je bilo za Japonsko lahka stvar, doseči, da je moral cesar odstopiti. Cesar je sklical ministrski svet, upajoč, da mu bodo ministri pomagali nasproti Japonski — ti pa so izjavili, da zamore le njegov odstop rešiti deželo. V glavno mesto Koreje Seul sta došla iz Tokia tudi japonski minister za zunanje zadeve Hajashi in japonski ministrski predsednik marki Ito. Cesar je ta dva s solzami v očeh prosil, naj ne vztrajata na zahtevi, da mora odstopiti. Naposled je cesar vprašal še kronsko svetovništvo za svet, toda tudi tu so mu rekli, da naj odstopi. Nato je cesar podpisal listino, v kateri naznanja svoj odstop in pritisnil nanjo svoj pečat. Prestolonaslednik bo igrača v rokah Japoncev. Korejski princ Ji, ki je bil v Peterburgu in Haagu, kjer se je pritoževal proti Japonski, je 20. t. m. odpotoval v London, odkoder se popelje v Ameriko, da agitira proti Japonski. — Vsled odstopa cesarja so se Korejci vzdignili proti Japoncem, toda ti so z vojaško silo ndušili upor — in razorožili korejsko vojaštvo. V resnici sedaj korejske države ni več, ampak je japonska pokrajina, čeravno bo na videz vladal novi kralj.

Nezaupnica poslancu dr. Ploju.

Blagorodni g. dvorni svetnik!

Na Ptuju ste rekli dne 9. maja nekaterim vurburškim volilcem, da bode junija priredili shod na Vurbergu. Tega pa, čeprav s pismom pozvani, niste storili!

Pišete: „Glede shoda ne morem sedaj ničesar ukreniti, mislim, da ne bi bilo umestno sedaj napraviti shod.“ Tako! Umestno je bilo, da smo Vam dali 149 glasov, umestno je za Vas, da ste se nam izneverili in se sedaj združite s tistimi, ki so nas imenovali črne in neumne (terjave) radi tega, ker smo Vas volili, umestno pa ni, da bi se svojim volilcem približali. To je pač značajno postopanje! Gospod dvorni svetnik, mi Vas najostreje obsojamo, obsojamo Vas zlasti, da si dajate zaupnice od nevolilcev in se z njimi družite proti Kmečki zvezi. Tako

mojih oči. Ravno pred menoj pa se drvi druhal divjih volkov.

Prednji konj pa je še vedno nosil težko breme. Ta je zdaj zgubljen. Kmalu so mu volkovi prestrigli pot. Odskoči iz steze, hoče nazaj, pa bilo je že prepozno. Velik volk skoči proti njemu in ga zgrabi za vrat. Pa tako hitro se še ne poda, še hiti naprej, pa okoli njega tudi trideset volkov.

Kakih dvajset korakov od drevesa je bila štiri-voglata, še precej globoka jama. Ko smo lansko leto drevje sekali, ukazal jo je naš vodja skopati, da so si delavci v njej shranjevali jed.

Delali smo namreč po zimi, zmrzovalo nam je, zato smo hrano v zemlji imeli, da se je tako dobra ohranila. Sneg se je bil tu že stajal, in rujava prst ob straneh opominjala je, naj je previden, kdor tu mimo hodi.

Proti tej jami zavije konj še vedno z volkom na vratu. Popolnoma spehan in do smrti prestrašen pač ni videl nevarnosti. Pridrvi na rob in telebne v jamo. Za njim pa tudi vsa tropa volkov. Tu je bilo dobiti precej za njih lačni želodec, zato tudi ni maral nobeden ostati na vrhu.

Veste pa, kedar gre nas eden na trg, oskrbi si več reči; v hribih tako ni dobiti, kar bi človek potreboval. Takrat tudi jaz nisem pozabil obilno preskrbeti se s smodnikom in kroglijami.

Sedaj slišim trganje in hrustanje iz jame, komaj dvajset korakov pred seboj. Ko sem bil zdaj v zavetju, se mi je tudi srčnost vrnila, da sem hitro spoznal, v kakem položaju se nahajam.

Zvestega konja torej ne bom več imel, pa ga tudi tako lahko ne dam proč. Počakajte malo, volkovi! Hočem vam pokazati, koliko je vreden konj, ki ga mesarite.

(Konec prihodnjic.)

ravnanje ne bo prineslo ugleda c. kr. uradništvu. Mi Vam, več ne verjamemo, ker ste snedli dano besedo, ter Vam izražamo svoje nezaupanje.

Vurberg, dne 21. julija 1907.

Slede podpisi 85 volilcev.

Razne novice.

* **Škode po uimah.** Slov. kmečka zveza na razna vprašanja odgovarja, da se morajo elementarne nezgode (poškodbe po toči, povodnji itd.) vsled § 11 postave od 12. julija 1896, št. 118, drž. zakonika v teku 8 dni c. kr. okr. glavarstvu naznaniti, sicer se davek po poškodbi ne odpiše. Škodo lahko vsaki sam ali pa po županu naznani.

* **Raznim voznikom.** Vsled določbe za obrambo cest pred poškodovanjem je po § 7 predpisano, da so platišča na vseh tovornih vozovih, na katerih je tovora več kot 2240 kg, široka 11 cm, pri takih pa, na katerih je tež 4480 kg, pa 16 cm široka.

* **Zlato mašo praznuje dne 30. t. m. ptujski prošt** č. g. J. Fleck.

* **Duhovske vesti.** Čast. gosp. kaplan F. Lorbek v Grižah je dobil faro Sv. Primoža na Pohorju. — Č. g. kaplan Jožef Ozimič pride iz Nove cerkve v Griže. Č. g. dr. Krulc, kaplan pri Sv. Magdaleni, postane mestni kaplan v Mariboru. Na njegovo mesto k Sv. Magdaleni pride č. g. I. Žolger, kaplan pri Sv. Križu na Slatini.

* **Franciškana—novomašnika.** V nedeljo 28. t. m. primicira pri sv. Petru in Pavlu v Ptuj č. o. Juvenal Pihler; pridiguje č. gospod župnik Francišek Gomilšek; 4. avgusta pri Sv. Barbari v Halozah č. o. Hadrijan Kokol, pridiguje pa č. o. Kasijan.

* **Franciškanski generalni vizitator** štajersko-kranjske provincije vlč. o. Vendelin Vošnjak, provincijal v Zagrebu, se mudi te dni na vizitaciji v Mariboru.

* **Dr. Ploj bje resnico.** Dr. Ploju se je začela vendar vzbujati vest in za to nam pošilja sledeči popravek: 1. Ni res, da bi pisal kakemu učitelju v ormožkem okraju, naj me le učitelji volijo, ker ne vstopim v klub, kjer bo dr. Šusteršič; res pa je, da sem bil vedno za skupen klub vseh jugoslovanskih poslancev in torej tudi dr. Šusteršiča nisem izključeval. (Kdor Ploja pozna, tega ne bo verjel! Dejstvo je, da je dr. Ploj povsod in vedno ruval proti dr. Šusteršiču. — Uredništvo.) 2. Ni res, da bi se prvi del rezolucije Kmečke zveze, katerega je prinesla „Domovina“ in kateri se glasi, naj se dela v prvi vrsti na to, da pride do ustanovitve skupnega kluba, jaz sam celo prosto izmislil; res pa je, da se je vnela o mojem nasvetu, naj velja kot načelo, da se dela v prvi vrsti na to, da pride do ustanovitve skupnega kluba, dolga debata, in da je bil moj nasvet konečno sprejet. (Res je, da se je vnela debata, sklep pa si je Ploj izmislil. — Uredništvo.) 3. Ni res, da bi bil po seji Kmečke zveze v Narodnem domu zbranim liberalcem pripovedal o seji Kmečke zveze; šel sem v Narodni dom, ker so bili tam udeleženci občnega zbora zveze slovenskih zadrug, da se pogovorim z dr. Jurtelem, ki pa je bil pri seji narodnega sveta, kjer sem tudi jaz ostal do konca seje in odšel potem z dr. Jurtele na kolodvor, toda o seji Kmečke zveze nisem proti nikomur ničesar govoril. 4. Ni res, da se zaradi tega nisem udeležil zaupnega shoda na Ptuju in Ormožu, ker bi me bili treznejši prijatelji pregovorili, da vendar ne gre, da bi nastopil kar skupno z dr. Kukovcem; res pa je, da sem izjavil takoj, ko sem dobil vest o nameravanih shodih, da se zaupnega shoda ne morem udeležiti, a pridem v kratkem na javen, vsem volilcem pristopen shod. — Z odličnim spoštovanjem dr. Ploj, državni poslanec.

* **Strahovlala liberalnih učiteljev.** Brnski list „Hlas“ poroča, da je bila v nekem moravskem kraju okrajna učiteljska konferenca. Konferenca se je bližalakoncu in udje so ravno hoteli oditi ter se pokrepati, z jedjo in pijačo. Tu je neki svobodomiseln učitelj povabil navzoče učitelje, naj še ostanejo, neučitelje pa je pozivljaj, da naj se odstranijo. In ta je sedaj vpričo vseh jednemu tovarišu očital te-le strašne grehe: 1. Zatoženec občuje z župnikom in ga celo v župnišču obiskuje. 2. Dokazano je, da je učitelj tajnik gospodarske organizacije, kateri župnik načeluje. 3. Zatoženec omadežuje svojo stanovsko čast, ker orglja pri službi božji. Pač, pač gospodje govore silno veliko o svobodi, v dejanju pa je ne poznajo. Zaničujejo vsakega tovariša, ki ni njihovega mišljenja.

* **Osebnosti.** G. R. Serbec, inženir pri okrajnem glavarstvu v Mariboru, je prestavljen v Brežice. — Za sodnega kancelista v Konjicah je imenovan H. Repototschnigg iz Celja.

* **Tržno poročilo.** Cene žitu še vedno višajo. Pšenica je napredovala zadnji teden približno za 50 h, rž za 15 h; celo ječmen s katerim se dosedaj ni skoro nič trgovalo se je podražil za 10 h. Cena ovsa je poskočila za 10 h, koruzi pa za 5 h. Da se cena tako viša povzročujejo razna neugodna poročila o žetvi, ki so dosikrat zelo pretirana in jih povzročajo večinoma le špekulanti.

* **Škode o priliki vojaških vaj** so na poljih mnogokrat precej velike. Razven drugih jesenskih pridelkov trpe osobito jevenske košnje, ker je včasih otava vsa poteptana. Naša županstva naj torej opozore vse one posestnike, ki bi imeli vsled vojaških vaj kako škodo, da morajo to še tisti dan na licu mesta prijaviti posebni vojaški komisiji. Na prepozno prijave se navadno ne ozirajo, ker se mora po ukazih, ki jih izdado višje vojaške oblasti vsako leto

sproti, vse škode takoj po vaji ceniti. Vsako vojaško krdelo ima že določene komisije in cenilce škod. — Torej pozor!

* **Angleški časniki o Slovencih.** Angleški časniki potujejo sedaj po Evropi. V začetku tega meseca so si ogledali tudi slovenske dežele. O svojem bivanju na Slovenskem so priobčili angleški časniki jako laskava poročila za Slovence. Hvalijo Slovence kot dobro, odkritosrčno ljudstvo. Posebno hvalijo slovensko glasbo kot nekaj najlepšega v evropski glashi. Jezik slovenski se jim zdi čudovito tajinstven, poln žalovanja, izhajajočega iz stoletij trpljenja. Krasote naših dežel so jih nepopisno očarale ter te krasote obširno popisujejo angleškemu občinstvu.

* **Goveje razstave** priredita štajerski deželni odbor in kmetijska družba 3. sept. v Laškem, 4. sept. v Brežicah, 6. sept. v Šmarju, 10. sept. v Ptuj, 12. sept. v Slovenji Bistrici, 14. sept. v Radgoni.

Mariborski okraj.

m **Pučava.** Dne 21. t. m. je proti 9. uri zvečer prihrla v naglici huda toča čez Rudeči breg ter hudo potolkla po puščavski župniji.

m **Matura na c. kr. gimnaziji v Mariboru** se je vršila od dne 15. do 20. julija t. l. Udeležili so se je vsi letošnji osmošolci, 48 po številu, največje število tukajšnjih maturantov, odkar obstoji gimnazija. Uspeh se sme imenovati zelo dober in povsem časten za gimnazijo, kajti zrelostni izpit je prestalo 11 učencev z odliko, 34 s povojnim uspehom, eden jo mora ponavljati za dva meseca, in dva za eno leto. Po narodnosti je bilo 37 Slovencev in 11 Nemcev, med odličnjaki 9 Slovencev in 2 Nemca. Odličnjaki so: 1. Ludovik Grobelnik iz Šmiklavža pri Slov. Gradcu; 2. Anton Hrovat iz Šmarja pri Jelšah; 3. Josip Kos iz Velike Kaniže; 4. Ivan Košan iz Maribora; 5. Marko Kranjc iz Št. Petra pri Mariboru; 6. Josip Primus iz Wartberga; 7. Karol Schmid iz Maribora; 8. Francišek Steinfelder od Sv. Ane na Krembergu; 9. Francišek slihar iz Prekope pri Vranskem; 10. Mihael Umek iz Pišec; 11. Pavel Živortnik iz Starega trga pri Slov. Gradcu.

m **Kamnica pri Mariboru.** Dolgotrajna sodnijska obravnava radi starega kamniškega pokopališča je toraj vendar enkrat končana. Nekateri kamniški mogočnjaki so hoteli na vsak način dokazati, da je staro pokopališče last občine ne pa cerkve, ter so vkljub temu, da so že prvokrat sijajno pogoreli, še vendar naprej rovali ter rekurirali do najvišjega sodišča, toda zastoj. Kdo pa bo sedaj plačal stroške, ki bodo ogromni? Od občine kaj takega tirjati bi ne bilo prav, ker je bila občina razun župana in par njegovih pristašev že takoj v začetku proti sodnijski obravnavi.

m **Čebelarški shod na Brestenici** se je vršil pretečeno nedeljo zraven čebelnjaka pri oskrbniku g. Martinu Vidoviču. Shod je sklical g. Nikolaj Kotolenko. Prišlo je okoli 50 poslušalcev. Predaval je znani učitelj čebeloreje g. Jurančič. Iz njegovega jasnega in navduševalnega predavanja je bilo spoznati, da je gosp. Jurančič za umno čebelorejo ves vnet in da se za to stroko res žrtvuje. Videlo se je, kako so poslušalci njegovemu razločnemu predavanju z zanimanjem sledili ter so ga o marsičem izpraševali. S tem shodom bi naj bil položen temelj za resno in umno čebelorejo v našem kraju. Torej čebelarji, ki čutite količkaj zanimanja za čebelorejo, poprimite se je; saj vam bo prinašala, ako jo umno gojite, v jeseni lepega dobička, in to brez velikega truda. Da pa bote mogli čebelorejo umno in vspešno gojiti, naročite si čebelarški časnik ter pristopite k čebelarškemu društvu, kakor je g. Jurančič priporočal; nekateri so se že takoj po shodu dali v čebelarško društvo vpisati. Kadar pa nas g. Jurančič zopet obišče, želimo, da bi našel že nekaj spretnih čebelarjev med nami.

m **Velika svečanost dne 7. julija v Mariboru** (Nar. dom). Nadaljevanje. Zares srečna misel je bila, da je nastopil otroški vrtec na dan veselice. Napravilo je to globok utis na občinstvo. Po predstavi je nastopil v veliki dvorani oddelek mariborskega Sokola. Ljudje so z zanimanjem ogledali na vitke postave čilih Sokolov in burno ploskali po vsaki spretno in točno dovršeni prosti vaji. Sokol ima v Mariboru že trdna tla; izurjeni telovadci pa že lahko sedaj nastopijo s svojim izbornim učiteljem Ilhom povsod v javnosti. Ti dve točki v veliki dvorani ste podali celi veselici še več spreminjave nego druga leta. Ljudstvo je imelo vsaj tudi vžitka za velike denarne prispevke, katere je darovalo ta dan na oltar slov. sol. Hitiva dalje, da si še ogledava druge zanimivosti! Jugoslovanski sejm v dvorani prvega nadstropja je nas spominjal na veliki bazar kakega južnega mesta. Čarobna luč je kaj lepo razsvetljevala razne izložbe. Cela dvorana je bila preprežena z najfinejšimi, težkimi preprogami; okusno razvrščene zavese raznih barv so podale čudovito lepo sliko. Slovenski trgovski klub pod načelstvom g. Jagodiča je zares pokazal tokrat svojo spretnost. Pri vходу sta nam stregla g. Grozej in g. Majer s črnim bavarškim pivom. V šotorih „Srečolov“ in „Prodaja spominskih predmetov“ so se ljudje kar trgali za dobitke in za spominke; dasi je bilo natlačeno ljudij, so vsem hitro postregli gospod in gospa Weixelnova, gospod Kovačič in gospična Ruškova; kar se ni prodajalo v šotorih, ste razpečavali med ljudmi gospodični Weixelnova in Stergarjeva. Sampanjski raj je bil vedno dobro obiskan; zlasti so se radi skrivali v kotiček razni parčki, katerim sta pridno donajala sampanjca gospa Stergarjeva in gospod Berdajs. Mnogo posla so pa imele v šotoru za „Mrzle jedi“ gospa Vrtnikova, go-